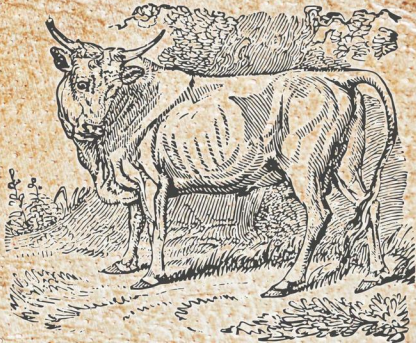

Viliam Majda

**Skutky
apoštolov
podľa mňa**

Skutky apoštolov podľa mňa

Viliam Majda

Východisko a vysvetlivky z mojej prvej knihy platia naďalej.

Skutky Apoštolov podľa mňa

1.kapitola

1,1

¹Milý Teofil, v prvej knihe som rozprával o všetkom, čo Ježiš robil a učil od začiatku ²až do dňa, keď dal skrze Ducha Svätého príkazy apoštolom, ktorých si vyvolil a vzatý bol do neba. ³Po svojom umučení im poskytol mnoho dôkazov, že žije, keď sa im štyridsať dní zjavoval a hovoril o Božom kráľovstve. ⁴A keď s nimi stoloval, prikázal im, aby neodchádzali z Jeruzalema, ale aby očakávali Otcovo prisľúbenie: „O ktorom ste počuli odo mňa, ⁵že Ján krstil vodou, ale vy budete o niekoľko dní pokrstení Duchom Svätým.“

29.10.2015

Ubehli skoro štyri roky od chvíle, keď som sa pustil do meditovania Evanjelia podľa Jána. Postavil som si popritom cieľ pozrieť sa s perom v ruke aj na Lukášove Skutky apoštolov, na Jánovu Apokalypsu a na Pentateuch. Pokračovať v meditáciách. V modlitbe. V hľadaní Boha.

Dozrel čas...

Teofil už nie je „vznešený“ ako v Evanjeliu podľa Lukáša. Už je „milý“. Lukáš je však ten istý, ktorý písal svoje Evanjelium a následne Skutky. Iba sa zmenil vzťah. Z úcty na lásku. To je cieľom čítania a meditovania Božieho slova. Aby sme čítaním Biblie zmenili vzťah k Bohu. Aj k ľuďom. Zo vzťahu založenom na úcte (niekedy iba predstieranej, politicky korektnej úcte, ktorá niekedy iba maskuje realitu - často aj politicky nekorektné pohrdanie) na vzťah založený na láske. A na dôvere. Dôvere v živého Ježiša.

Ježiš cez Ducha Svätého hovorí o krste Duchom Svätým. Už o pár dní. Vďaka Ježišovi sa dozvedáme niečo, na čo by ľudská inteligencia nikdy neprišla. Boh je Otec, Syn a Duch Svätý. Na prvé počutie to vôbec nie je jasné. Ale skúmaním tejto informácie o troch Osobách Boha sa môžeme dozvedieť niečo, čo je pre človeka fundamentálne. Život je o vzťahoch. Lebo Boh je o vzťahoch. Mám pocit, že slovo „vzťah“ je v opise Trojice extrémne dôležité. Až tak dôležité, že bez slova „vzťah“ je vlastne opis Boha ako Lásky úplne nezrozumiteľný. Nevysvetliteľný a nepochopiteľný. Nechcem tým tvrdiť, že trojosobnosť Boha sa dá vysvetliť alebo pochopiť úplne. Cesta k aspoň čiastkovému, konečnému pochopeniu a vysvetleniu však vedie hlavne cez slovo vzťah.

Ako môže existovať láska tam, kde niet koho milovať?

Ako môže existovať láska, keď som úplne sám?

Aby vznikla láska, musia byť dvaja a musí byť medzi nimi vzťah. A v Bohu sú až Traja. Tri Osoby. Prirodzene, stále je to jeden Boh. Ak by sme pripustili, že sú to dvaja (či traja) bohovia, podľa zákona logiky o nekonečnosti Boha by už Bohom nebol ani jeden z nich. Lebo ani jeden z nich by nebol reálne nekonečný. Reálne nekonečný môže byť len Jeden. Jeden, ktorého neobmedzuje nič a nikto kvalitou a podstatou rovnaký.

Zdá sa to nepochopiteľné? Ja však hovorím o duchovnom svete nie o materiálnom. O svete, ktorý je energiou a potenciálom

totálnym vládcom hmoty. Vládcom v zmysle, že hmota naňho nemá absolútne žiadny vplyv, zatiaľ čo on ovláda hmotu (každú jej čiastočku a všetky časti dokopy) absolútne. Ježiš o tejto vlastnosti Boha povedal, že „vám sú aj všetky vlasy na hlave spočítané“ (Mt 10,30). Inými slovami povedané - od Ježiša vieme, že Boh má spočítané a plne pod kontrolou všetky stavebné čiastočky hmotného sveta. Jediné nad čím sa vzdal vlády, je sloboda človeka. Lebo chce s ním vytvoriť slobodný vzťah lásky.

Vzťah vyjadruje lásku, uznanie, spojenie. Veľmi hlboké spojenie. Spojenie prejavované darovaním sa. Bezpodmienečným otvorením sa. Vydaním sa úplne napospas tomu druhému. Som (žijem) už len pre toho druhého.

Svätý Pavol píše: „Nežijem už ja, ale žije vo mne Kristus.“ (Gal 2, 20) To je možné iba preto, lebo Kristus toto urobil ako prvý. Kristus hovorí a aj koná takto: Nežijem už Ja (Boh, Ježiš), ale vo Mne (v Bohu) žiješ Ty (Otec aj Duch Svätý).

To je zjednotenie, to je darovanie sa! To je TROJICA!

Preto ja som povoláný k životu v Duchu Svätom. Mám žiť v presvedčení a dôvere, že Ježiš žije. Že smrť Ho nezničila. Mám žiť v presvedčení, že láska je silnejšia ako smrť. Mám žiť v presvedčení, že len vzťah k Bohu (naplnenom Vzťahmi) oslobodí od strachu zo zlyhania, od strachu pred zánikom. Len vzťah k Bohu môže dať skutočné spoločenstvo v láske, ktorá ja stále rovnako silná a vrúcna.

Život totiž nakoniec ukáže všetkým, že každý vzťah k človeku postupne slabne a často zanikne. Iba cez Boha môže slabnúci a zanikajúci vzťah vstať z mŕtvych. Iba Zdroj nekonečnej Energie môže svojou Mocou odvrátiť zánik a zmeniť ho na nový život.

Tomuto Kristovmu posolstvu sa nevyrovná žiadne iné posolstvo žiadneho iného ohlasovateľa žiadneho iného boha. Iba Kristus ohlasuje Otca.

Ja už nemusím nič robiť a hľadať. Iba žiť to, čo som prevzal od Apoštolov. A svojim životom to ohlasovať.

Veda v súčasnosti hovorí o vývoji vesmíru k stále väčšej entropii, k neusporiadanosti. Ku chaosu a vychladnutiu. Existuje však Niekto, kto má moc tento zvláštny moment absolútneho chladu vesmíru zmeniť na nové nebesá a novú zem. (2. Pt 3, 13) A na nový život v novom svete. Boh.

Z vedeckej teórie o entropii vyplýva jedna zvláštnosť. Ak niečo vzniklo, určite to časom aj zanikne, respektíve premení sa na inú formu energie („studenej“ energie) - to je zákon materiálneho sveta. Čo potom? Aký je zmysel existencie (hmotných objektov)?

Zmysel tomu môže dať len duch. Len bytosť schopná sebareflexie.

⁶A zhromaždení sa ho pýtali: „Pane, už v tomto čase obnovíš kráľovstvo Izraela?“ ⁷On im povedal: „Vám neprislúcha poznať časy alebo chvíle, ktoré Otec určil svojou mocou, ⁸ale keď zostúpi na vás Svätý Duch, dostanete silu a budete mi svedkami v Jeruzaleme i v celej Judei aj v Samárii a až po samý kraj zeme.“

⁹Keď to povedal, pred ich očami sa vzniesol a oblak im ho vzal pred oči. ¹⁰A kým uprene hľadeli k nebu, ako odchádza, zastali pri nich dvaja mužovia v bielom odeve ¹¹a povedali: „Mužovia galilejskí, čo stojíte a hľadáte do neba? Tento Ježiš, ktorý bol od vás vzatý do neba, príde tak, ako ste ho videli do neba odchádzať.“

Nepotrebujem poznať ani časy ani chvíle, ktoré určil Otec. Keby Apoštoli boli vo svojom čase vedeli, že Zem netrvá z biblických príbehov vypočítaných 4 tisíc rokov, ale že už vtedy mala za sebou 5 miliárd rokov formovania v Slnecnej sústave, že celý vesmír trvá o ďalších takmer 9 miliárd rokov viac, také čísla by si ani nevedeli predstaviť. A také nemiestne otázky by nekládli. Prečo by Boh odrazu zničil tak dlho rozvíjaný celý vesmír, len aby už konečne nastalo večné Mesiášske kráľovstvo Izraela? A to Apoštoli ešte netušili, ako ďaleko je na kraj sveta, kde ich Ježiš posielal! (Apoštoli

s kapitálkou sú pôvodní Dvanásti, apoštoli s malým „a“ sú všetci ostatní postupnou Apoštolskou mocou poverení ohlasovateľa Ježiša.)

Kolosálna úloha! Aj pre tých najschopnejších z ľudí. Nieto ešte pre nejakých jednoduchých rybárov z Galiley. Žiadne vojenské ani ekonomické zabezpečenie. Ako baránky medzi vlkov. Žiadna koordinácia, žiadne komunikačné prostriedky. Žiaden nástroj na rýchle stretnutia a rozhodnutia. Iba viera v Ježiša, ktorý bol umučení, zomrel a na tretí deň vstal z mŕtvych. Vodca a Zakladateľ tu už nie je. Apoštoli museli odrazu riešiť úlohu, ktorej nerozumeli. Oni boli jediní, ktorí strávili s Ježišom tri roky vyučovania. Na základe Jeho vyvolenia a osobného súhlasu každého Apoštola s týmto vyvolaním. Ich vzájomné vzťahy a spojenie pri zážitku stretnutia so Zmŕtvychvstalým bolo to jediné, čo po Ježišovi zostalo.

Jediným spojivom a pokračovaním mali byť oni. Od nich sa to rozbehlo. Oni vytvorili základ Cirkvi - spoločenstvo veriace v zmŕtvychvstalého Ježiša. Oni - najprv ústne, potom písomne - teda najprv vytvorením ústne odovzdávanej Tradície a neskôr vytvorením písomnej tradície - Nového Zákona - budovali spoločenstvo. Cirkiev.

Aj Židia majú Starý Zákon. Tóru. Majú aj ústnu Tóru. A ústnu Tóru považujú za rovnocennú s písanou.

Vidím tri znaky Cirkvi ako Ježišovho spoločenstva:

(i) Spoločenstvo pochádzajúce nepretržite od Apoštolov, (ktoré je svojou spoločnou vierou stĺpom a oporou pravdy (1. Tim 3, 14-15);

(ii) Ústnu Mesiášsku tradíciu, vytvorenú písanou a ústnou Tórou, prevzatou spoločenstvom uvedenom v bode (i), plynule prechádzajúcu do novej Tradície očakávania druhého a definitívneho príchodu Mesiáša, vytvorenú približne v rokoch 30 až 60 po Kristovi, kedy sa ešte len začínali tvoriť jednotlivé

knihy Nového zákona;

a

(iii) Nový Zákon, napísaný v časoch Apoštolov a pod ich dohľadom. (Samozrejme Tradícia trvá a rozvíja sa počas celého trvania Cirkvi až dodnes popri Novom Zákone.)

Zaujímavé je aj to, že podľa spomenutej Tradície spoločenstva, zo štyroch evanjelií iba dve napísali Apoštoli. Matúš (daňový úradník) ako najschopnejší písať dlhšie písomné prejavy a Ján, ktorý prežil všetkých Apoštolov. Každý napísal svoju verziu a svoj pohľad. Matúš fakty a Ján základy teológie lásky. Ďalšie dve kánonické evanjeliá písali spoločníci Apoštolov. Spoločník Petra - Marek - a spoločník Pavla („najmenšieho“ z Apoštolov - 1. Kor 15, 9) - Lukáš.

Dnes sa dosť pochybuje o autorstve aj o reálnom čase vzniku kánonických evanjelií. Najväčší pochybovači oveľa radšej pracujú s apokryfnými evanjeliami (podľa Petra, Judáša, Tomáša, ...). Hoci nálezy fragmentov datujú vznik apokryfov preukázateľne do časov dobrých 120 a viac rokov po smrti Krista (a preto aj výber mien ich

„autorov“ - akože Apoštolov - indikuje, že boli vytvorené niekým, kto sa potreboval zaštitíť zvučným menom. Už totiž vymýšľal, pretože nemal priamy kontakt s Ježišom.), súčasní pochybovači popierajú autorstvo spoločníkov Apoštolov. Napriek tomu, že aj výber mena autora ukazuje, že v dvoch evanjeliách sa autori za nikoho z Apoštolov nevydávajú. Píšu, lebo boli poverení a „dozorovaní“ priamym súčasníkom Ježiša. Dokonca Pavol v liste Efezanom vysvetľuje, že (už počas života Pavla) Boh niektorých určil za evanjelistov. (4, 11)

Ježiš odišiel do neba. Jednoducho. Vzniesol sa a zmizol medzi oblakmi. Žiadna šou. Žiadne ohňostroje, žiadne svetelné efekty ani fanfáry. Odišiel nenápadne. Tak nenápadne ako robil aj zázraky. Sila Krista nie je vo vytváraní šou. Sila Krista je vo vytváraní nádherných vzťahov. Ľudia veria v Krista, lebo pocítili krásu vzťahu s Ním. A uverili, že táto Krása bude po smrti reálna a nekonečná. Nekonečná kvalitou, kvantitou, trvaním.

Iní zakladatelia náboženstiev sú buď filozofi alebo šoumeni. Nevytvárajú vzťahy. Buď sa zameriavajú na individualitu, na jedinca a jeho vnútro; alebo sa zameriavajú na masy a ich potenciál dať pocit moci svojmu zakladateľovi a vodcovi.

Kristovi nejde ani o izolovanie či uzavretie sa jedinca do seba; ani o masu a jej potenciál. Kristovi ide o vzťah. O vzťah, ktorý je založený na dôvere a darovaní sa. Na dôvere v toho Druhého aj keď ho momentálne fyzicky nevidím.

Prečo by som mal dôverovať niekomu, koho nikdy v pozemskom živote neuvidím?

Taká profesorská odpoveď: Lebo On ma miluje tak, že kvôli mne sa vzdal Svojej prirodzenosti a ponížil sa až na smrť. Skutky Apoštolov rozvíjajú príbeh dôvery Apoštolov. A tých, ktorí im uverili. Príbeh dôvery v rozdáväjúceho sa Boha. O toto ide v Skutkoch. O dôveru v Boha a Jeho plán. Ten plán sa síce príchodom Mesiáša naplnil. Ale iba v prvej fáze. V druhej sa naplňa v každom jednom človeku.

Je ešte jeden motív napísania Skutkov. Ale o tom na príslušnom mieste.

Zbor apoštolov

1,12

¹²Vtedy sa vrátili do Jeruzalema z hory, ktorá sa volá Olivová a je blízko Jeruzalema, vzdialená toľko, koľko je dovolené prejsť v sobotu. ¹³Keď ta prišli, vystúpili do hornej siene, kde sa zdržiavali Peter a Ján, Jakub a Ondrej, Filip a Tomáš, Bartolomej a Matúš, Jakub Alfejov, Šimon Horlivec a Júda Jakubov. ¹⁴Títo všetci jednomyseľne zotrúvali na modlitbách

spolu so ženami, s Ježišovou matkou Máriou a s jeho bratmi.

Skutky hneď na úvod definujú „otcov“ zakladateľov. Oni sú prví, oni sú prvou Cirkvou, oni sú prvou kolektívnou hlavou. Peter však od začiatku vystupuje ako prvý z prvých, ako to ukazujú nasledujúce riadky. Ale medzi prvými je aj Mária a Jeho bratia. Mária vždy dôverovala svojmu Synovi. Jeho bratia v Neho pred zmŕtvychvstaním neverili. Ale vidieť na vlastné oči popravu príbuzného a potom sa Ho dotýkať, ješť s Ním, prijať dôkazy Jeho zmŕtvychvstania tak ako ostatní Apoštoli, to už presvedčilo Jeho bratov (v zmysle bratancov), aby v Neho uverili.

Uveriť a dôverovať. Spoľahnúť sa. Zahodiť starosti. Žiť iba pre dnešok. Nestarať sa o zajtrajšok.

Ale ako, keď mi v hlave bežia myšlienky o zodpovednosti za svoju rodinu, za deti, za manželku, za svojich priateľov v spevokole, za členov farnosti, za svoje mesto...?

Ako sa prestať príliš trápiť týmito myšlienkami?

Bože, Duch Svätý, príď mi na pomoc!

¹⁵V tých dňoch vstal Peter uprostred bratov - bolo tam zhromaždených asi stodvadsať ľudí - a povedal: ¹⁶„Bratia, muselo sa splniť Písmo, kde predpovedal Duch Svätý ústami Dávida o Judášovi, ktorý bol vodcom tých, čo zajali Ježiša; ¹⁷patril do nášho počtu a dostal podiel na tej istej službe. ¹⁸On nadobudol pole z odmeny za nepravosť. Spadol dolu, rozpukol sa a vyšli z neho všetky vnútornosti. ¹⁹Dozvedeli sa o tom všetci obyvatelia Jeruzalema, a preto pole nazvali vo svojej reči Akeldamach, to znamená Pole krvi. ²⁰Lebo v knihe Žalmov je napísané: »Jeho príbytok nech spustne a nech niet nikoho, kto by v ňom býval,« a: »Jeho úrad nech prevezme iný.«

²¹Treba teda, aby sa z týchto mužov, čo boli s nami celý čas, keď medzi nami žil Pán Ježiš, ²²počnúc Jánovým krstom až do dňa, keď bol od nás vzatý, aby sa jeden z nich stal s nami svedkom jeho zmŕtvychvstania.“

²³A tak postavili dvoch: Jozefa, ktorý sa volal Barsabáš, s príméním Justus, a Mateja. ²⁴A modlili sa: „Pane, ty poznáš srdcia všetkých ľudí; ukáž, ktorého z týchto dvoch si si vyvolil, ²⁵aby zaujal miesto v tejto službe a apoštoláte, ktorým sa Judáš spreneveril, aby odišiel na svoje miesto.“ ²⁶Potom im dali lósy a lós padol na Mateja. I pripočítali ho k jedenástim apoštolom.

Peter, nevzdelaný rybár (vzdelaný ako priemerný Žid), odrazu rozhoduje. Na podporu svojho verdiktu odcituje vhodné pasáže

Bible. Povedzme, že je to niečo vymyslené, niečo čo sa nikdy reálne nestalo, niečo čo vymyslel nejaký manipulátor, aby takto ovládol masy starovekých, antických lúzrov. Čo mal z toho on? Čo mali z toho tí lúzri?

Prenasledovanie. Pohrdanie. Vtedy každý veril v nejakého boha. Napriek tomu - presvedčenie týchto kresťanských lúzrov sa natoľko vymykalo vtedajším predstavám o tom, čo by malo byť božstvom, že drvivá väčšina celého rímskeho sveta (a iných okolitých svetov) to odmietala. Celé stáročia. Ešte aj po oficiálnom uznaní kresťanstva až do zániku západnej časti Rímskej ríše boli na vysokých štátnych postoch mnohí nekresťania. Aj v pokračujúcej Byzancii sa tento pomer kresťanov voči pohanom v štátnej službe preklápal v prospech kresťanov len pomaly a celé stáročia. Bez násilia a vynučovania.

Ale horčičné semiačko rástlo.

Voľba Mateja bola prvým samostatným rozhodnutím Apoštolského zboru. Jeden z tých, ktorých vybral samotný Boh, zlyhal. Zlyhal, lebo sa sám, slobodne rozhodol. Proti slobode človeka je Boh bezmocný. Niežeby sloboda človeka bola silnejšia ako Boh. Rozhodne nie. Boh však slobodu rešpektuje. Človek musí mať pred Bohom veľkú cenu, keď Ten rešpektuje jeho slobodu...

Apoštolí cítili, že ich má byť dvanásť. Potom už nie je žiadna zmienka o voľbe ďalšieho apoštola. Potom už pribúdali iba starší a predstavení zborov. A prirodzene pribúdali ďalšie zbory.

V USA, v -dnes zatiaľ- najslobodnejšej krajine z hľadiska náboženského, týždeň čo týždeň pribúdajú nové zbory. Ale nepribúdajú ako nové výhonky jedného kmeňa napojené na rovnaký základ. Každý nový zbor je novým stromom. Samostatným, oddeleným od pôvodného kmeňa.

Je to niečo úplne iné než to bolo pred 2000 rokmi. Vtedy každý nový výhonok vyrábil z jediného kmeňa. A zväčša zostal súčasťou kmeňa. Všetci cítili potrebu jednoty. Jednoty, o ktorú prosil Ježiš svojho Otca vo svojej veľkňazskej modlitbe. Jednoty začínajúcej v Kristovi a garantovanej Apoštolmi. Neskôr, po smrti Apoštolov garantovanej tými, ktorí dostali poverenie od Apoštolov. Dnes v USA a v celom západnom svete z náboženského hľadiska nikto, nič a nikoho negarantuje.

Zdá sa, že človek si môže namiešať akýkoľvek náboženský koktail. Trochu z toho, trochu z tamtoho, synkretizmus, pokus-omyl.

Ak Boh nie je, načo potom náboženské koktaily?

Ale ak je, nechal by človeka vyrábať si nejakú zmes názorov, nejaký náboženský mix bez toho, že by nejako nedal o Sebe vedieť to podstatné?

Nie sú Skutky apoštolov a predtým celá Biblia skôr pomôckou ako sa blížiti k Bohu?

Nech už Boh ovplyvňoval pisateľov Biblie akokoľvek - On ich ovplyvnil. A oni písali. Najprv pre Židov. Potom pre nasledovníkov

Ježiša. Písali aj o spoločenstve, ktoré bude o Ježišovi hovoriť od Jeruzalema až po kraj sveta.

A písali o vývoji štruktúr. Neboli to analytici ani vedci. Iba písali o tom, čo cítili ako inšpiráciu, ako tlak odkiaľsi zo svojho vnútra. Písali, lebo to bol ich spôsob ako ohlasovať. Lebo niektorých Boh určil za evanjelistov.

A aká bola vlastne úloha Apoštolov? Byť svedkami Ježišovho zmŕtvychvstania. (veta 22) Nič viac. Aj dnes majú súčasní apoštoli (biskupi) iba jedinú úlohu. Úplne triviálnu. Byť svedkami zmŕtvychvstania Ježiša. Niektorí z nich však radšej plnia iné úlohy. Na vlastnú škodu. A na škodu im zverených ľudí.

Príchod Ducha Svätého

2,1

¹Keď prišiel deň Turíc, boli všetci vedno na tom istom mieste. ²Tu sa náhle strhol hukot z neba, ako keď sa ženie prudký vietor a naplnil celý dom, v ktorom boli. ³I zjavili sa im akoby ohnivé jazyky, ktoré sa rozdelili, a na každom z nich spočinul jeden. ⁴Všetkých naplnil Duch Svätý a začali hovoriť inými jazykmi, ako im Duch dával hovoriť.

Lukáš spolu s evanjelistami ohlasoval písaním. Ohlasoval Ježiša, lebo Cirkev je v prvom rade o ohlasovaní Krista. Narodeného, umučeného - ale vzkrieseného. A stále živého a prítomného. Od príchodu Ducha Svätého Apoštoli nerobili nič špeciálne, iba ohlasovali to, čo s Ježišom zažili. Občas podliehali náladám, občas vplyvu okolia či svojich rodín. Ale pôsobením Ducha a tým, že sa nikdy nevzdali spolupráce s Duchom, vždy našli odvahu, slová, silu hlásať. Našli lásku i pochopenie pre poslucháčov a ich neveru či slabosti.

Židia tiež oslavovali päťdesiaty deň po Pasche. Preto tam bolo veľa Židov z celého sveta. Bol to sviatok žatvy. Taký zaujímavý symbol. Na päťdesiaty deň po zmŕtvychvstaní Ježiša všetko dozrelo. Dozrel aj čas na príchod slúbeného Ducha.

Kto je vlastne Duch Svätý?

Židia verili v jedného Boha. V Starom zákone je pomerne dosť prorockých miest, v ktorých sa spomína príchod Mesiáša. Tieto miesta postupne opisujú, aké bude mať Mesiáš charakteristiky a poznávacie znaky. Ale je aj minimálne jedno miesto v Starom zákone, kde sa hovorí, že tým Mesiášom bude sám Boh. (Izaiáš 9, 5) A kto chce, ten si ľahko nájde aj iného z menších prorokov a jeho výrok, že slúbeným Mesiášom bude sám Boh.

Ježiš naplnil znaky Mesiáša. Ním poslaní Apoštoli o ňom svedčili a ohlasovali, že kým Ježiš žil, tak sám seba nazýval Synom. Synom človeka v súlade s Danielovým proroctvom ale aj Synom Božím, minimálne nepriamo, keď Ho takto pomenoval Peter. Takže Boh a Syn. Obaja spolu ako Jeden Boh. A odrazu sa tu objaví ešte tretí hráč, tretia Osoba. Prisľúbený Synom ale predsa len záhadný. A po Jeho príchode sa teda začnú diať veci!

Kto to vlastne je?

Ako už bolo párkrát spomenuté, je to najväčšia záhada Boha. Ale zároveň je to stopa pre pátračov. Stopa, naznačujúca, že Boh je vzťah troch Osôb, troch Aktivít, troch Postojov. Kde sú dvaja, tam začína problém. Problém so zladovaním aktivít, postojov, názorov, plánov...

Ako sa vyhnúť pokazeniu vzťahu pri nedoladení postojov? Jedine láskou. Jedine vzdáním sa svojho postoja kvôli milovanému. Taký je Boh. Nieкто, kto sa vzdal Seba Samého kvôli tomu Druhému. Aj Tretiemu.

Ale aj štvrtému. Aj kvôli stopätnástmiliardtému. Podľa niektorých sociológov už na zemeguli žilo práve toľko živočíchov druhu homo sapiens.

2,5

⁵V Jeruzaleme boli Židia, nábožní ľudia zo všetkých národov, čo sú pod nebom. ⁶Keď sa teda strhol tento hukot, mnoho sa ich zbehlo a boli zmätení, lebo každý ich počul hovoriť svojím jazykom. ⁷I strpli a udivení vraveli: „Nie sú títo všetci, čo tu hovoria, Galilejčania? ⁸A ako to, že ich každý z nás počuje vo svojom vlastnom jazyku, v ktorom sme sa narodili? ⁹My, Parti, Médi, Elamčania, obyvatelia Mezopotámie, Judey a Kappadócie, Pontu a Ázie, ¹⁰Frýgie a Pamfýlie, Egypta a líbyjských krajov okolo Cyrény, prístahovaní Rimania, ¹¹Židia aj prozelyti, Kréťania i Arabi: počujeme ich vo svojich jazykoch hovoriť o veľkých Božích skutkoch.“ ¹²Všetci žasli

a v rozpakoch si vraveli: „Čo to má znamenať?“ ¹³Ale iní s úsmeškom hovorili: „Sú plní mladého vína.“

Opäť nepochopiteľná vec a opäť dva postoje. Dvanásť Apoštolov, dvanásť jazykov, ale to isté posolstvo. Niektorí Apoštoli museli hovoriť aj v treťom jazyku, lebo je vymenovaných 16 národov.

Jeden postoj - úžas: „Čo to znamená?“ Druhý postoj - posmech: „Opilci!“

Asi tam bol aj tretí postoj - „Čo ma po nich.“

A dodnes kopa ďalších postojov - Aj verím, aj neverím; aj verím, ale nechcem vyzeráť ako bigoťák; aj verím, ale nemám čas na čítanie, vzdelávanie, chodenie do spoločenstva; aj verím, ale dnes sa mi nechce...

Preto prišiel Duch Svätý. Aby pripomínal, aby spájal, aby posilnil. Aby pôsobil odkiaľsi z úzadia, z vnútra, nepozorovane. Ale účinne.

Jeho prvý príchod bol spojený s hukotom vetra a s ohnivými jazykmi, ktoré napodiv nespálili. Ten hukot bolo počuť aj ďalej než len v dome. Preto zvedavci prišli hľadať príčinu. Odvtedy sa Duch Svätý pohybuje zväčša menej nápadne. A tých, čo Ho prijímajú, je stále strašne málo. Alebo lepšie povedané, mnohí ho zácítia, ale iba málo - z tých mnohých - porozumie správne. Keby ich bolo viac, bolo by určite menej zla, menej nenávisťi, viac porozumenia, viac lásky. Lásky triedy charitas a agapé.

Prvá Petrova reč zástupom
2,14

¹⁴Tu vystúpil Peter s Jedenástimi a zvýšeným hlasom im povedal: „Mužovia judejskí a všetci, čo bývate v Jeruzaleme, aby vám toto bolo známe, počúvajte moje slová. ¹⁵Títo nie sú opití, ako si myslíte! Veď je len deväť hodín ráno. ¹⁶Ale toto je to, čo povedal prorok Joel:

¹⁷V posledných dňoch, hovorí Boh, vylejem zo svojho Ducha na každé telo: vaši synovia a vaše dcéry budú prorokovať, vaši mladíci budú mať videnia a vaši starci budú snívať sny.

¹⁸Aj na svojich služobníkov a na svoje služobníčky vylejem v tých dňoch zo svojho Ducha a budú prorokovať.

¹⁹Budem robiť divy hore na nebi a znamenia dolu na zemi, krv, oheň a oblaky dymu; ²⁰slnko sa premení na tmú a mesiac na krv, skôr, ako príde Pánov deň, veľký a slávny.

²¹A vtedy: Každý, kto bude vzývať Pánovo meno, bude spasený.«

Peter kázal ako prvý. Ako prvý Apoštol. Ako hlava. Rešpektovaný ostatnými Apoštolmi. Ako symbol jednoty nového spoločenstva. Práve bol viditeľným spôsobom naplnený Duchom Svätým a hovoril to, čo mu vnukol Duch. A Duch Svätý sa rozhodol použiť

kúsok z Joelovho proroctva.

Kto bol Joel? Prorok Starého Zákona. Tak ho definujú Židia tým, že jeho spis zaradili do svojho kánonu. Presné datovanie je asi nemožné. Možno odvodzovať z niektorých vyjadrení v jeho spise, kedy asi mohol žiť, ale zaručiť to nemožno. Stará rabínska tradícia zaraďuje jeho spis na miesto medzi spismi menších prorokov. Pokiaľ sa tradícia nemýli, tak by mal žiť v období, v ktorom žili proroci Ozeáš a Amos, teda asi okolo roku 700 pred Kristom. Novšie výskumy hovoria skôr o období okolo roku 510, keď sa už Židia vrátili z Babylonu. Osobne sa domnievam, že novšie výskumy sú vo svojich záveroch tendenčné, podobne ako výskumy týkajúce sa proroka Daniela. Dôvod je jednoduchý. Boh predsa neexistuje a preto ani proroctvo nemôže byť predpovedané vopred. Iba dodatočne po jeho prípadnom naplnení. Ale nezaujatie historici postupne menia názor podľa zistených materiálnych faktov. Daniel a logicky aj Joel žili a zapísali svoje Inšpirované videnia pred tým, než k nim došlo.

Tento prorok v časti svojej knihy hovorí o príchode Ducha a hneď na to o konci sveta.

Dnes sa to možno zdá jasnejšie než v minulosti. Máme k dispozícii dokončenú Bibliu, začatú Židmi a ukončenú prvými kresťanmi. Skladačka do seba zapadla a všetky kúsky odrazu vytvorili obraz. Ale ten obraz je obrovský, príliš veľký na to, aby ho človek dokázal naraz vidieť. Ešte k tomu je ten obraz trojrozmerný. A vyvíja sa v čase.

Hubblow teleskop prináša astronómom množstvo obrazov vesmíru. Len dôkladným preskúmaním jednej (asi) bilióntiny nočnej oblohy bolo možné identifikovať desiatky tisíc galaxií. V každej galaxii sú miliardy hviezdnych sústav podobných Slnecnej sústave. Vidieť celý obraz vesmíru očami človeka je ľudsky nemožné. Biblia je obraz Boha. Model Boha. Model vzťahov Boha